

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๕)

พ.ศ. ๒๕๐๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๘

เป็นปีที่ ๒๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะ
รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๐๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่

(๑) บทบัญญัติมาตรา ๓ และมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้ว่าด้วยภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินของบุคคลธรรมดาประจำ พ.ศ. ๒๕๐๕ ที่จะต้องยื่นรายการใน พ.ศ. ๒๕๑๐ เป็นต้นไป

(๒) บทบัญญัติมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้ว่าด้วยภาษีเงินได้บริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้ของบริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งรอบระยะเวลาบัญชีสิ้นสุดลงในหรือหลังวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๕ เป็นต้นไป

(๓) บทบัญญัติมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ว่าด้วยภาษีการค้า ให้ใช้บังคับสำหรับรายรับของผู้ประกอบการค้าในเดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๐๕ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๑) และ (๒) ของมาตรา ๔๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๙๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) เงินได้เนื่องจากการจ้างแรงงานไม่ว่าจะเป็นเงินเดือน ค่าจ้าง เบี้ยเลี้ยง โบนัส เบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ เงินค่าเช่าบ้าน เงินที่คำนวณได้จากมูลค่าของการได้อยู่บ้านที่นายจ้างให้อยู่โดยไม่เสียค่าเช่า เงินที่นายจ้างออกให้เป็นค่าภาษีเงินได้หรือภาษีอากรอื่น เงินที่นายจ้างจ่ายชำระหนี้ใด ๆ ซึ่งลูกจ้างมีหน้าที่ต้องชำระ และเงิน ทรัพย์สินหรือประโยชน์ใด ๆ บรรดาที่ได้เนื่องจากการจ้างแรงงาน

(๒) เงินได้เนื่องจากหน้าที่หรือตำแหน่งงานที่ทำ หรือจากการรับทำงานให้ไม่ว่าจะเป็นค่าธรรมเนียม ค่านายหน้า ค่าส่วนลด เงินอุดหนุนในงานที่ทำ เบี้ยประชุม บำเหน็จ โบนัส เงินค่าเช่าบ้าน เงินที่คำนวณได้จากมูลค่าของการได้อยู่บ้านที่ผู้จ่ายเงินได้ให้อยู่โดยไม่เสียค่าเช่า เงินที่ผู้จ่ายเงินได้ออกให้เป็นค่าภาษีเงินได้หรือภาษีอากรอื่น เงินที่ผู้จ่ายเงินได้จ่ายชำระหนี้ใด ๆ ซึ่งผู้มีเงินได้มีหน้าที่ต้องชำระ และเงิน ทรัพย์สิน

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๑๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๘

หรือประโยชน์ใดๆ บรรดาที่ได้^๕เนื่องจากหน้าที่หรือตำแหน่งงาน^๕ที่ทำหรือจากการรับทำงาน^๕ให้^๕นั้น ไม่ว่าหน้าที่หรือตำแหน่งงานหรืองานที่รับทำ^๕ให้^๕นั้นจะเป็นการประจำหรือชั่วคราว”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๓) ของมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔

“(๓) เมื่อได้หักลดหย่อนตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) หรือ (๖) แล้ว เหลือเท่าใดให้หักลดหย่อนได้อีกสำหรับเงินบริจาคดังต่อไปนี้ โดยให้หักได้เท่าจำนวนที่บริจาค แต่ต้องไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของเงินที่เหลือนั้น

(ก) เงินที่บริจาคแก่สถานพยาบาลและสถานศึกษาของทางราชการ

(ข) เงินที่บริจาคเป็นสาธารณประโยชน์ แก่องค์การหรือสถานสาธารณกุศลหรือแก่สถานพยาบาลและสถานศึกษาอื่นนอกจากที่กล่าวใน (ก) ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความใน (๑๐) ของมาตรา ๖๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๗ แห่งประมวล
 รัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
 ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความ
 ต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๗ ในหมวดนี้

“การค้า” หมายความว่า การประกอบธุรกิจ การพาณิชย์
 การอุตสาหกรรม การเกษตร การผลิต การนำเข้า การส่งออก
 หรือการให้บริการใด ๆ เพื่อหาประโยชน์อันมีมูลค่า

“ผู้ประกอบการค้า” หมายความว่า บุคคลธรรมดา นิติ
 บุคคล คณะบุคคลหรือรัฐวิสาหกิจใด ๆ ซึ่งเข้าลักษณะตามที่
 กำหนดในบัญชีอัตราภาษีการค้า และประกอบการค้าในราช-
 อาณาจักรโดยการค้านั้นเป็นการค้าตามประเภทที่กำหนดในบัญชี
 อัตราภาษีการค้า และหมายความรวมถึงผู้ที่บทบัญญัติใน
 หมวดนี้ให้ถือว่าเป็นผู้ประกอบการค้าด้วย

“ผลิต” หมายความว่า ทำการเกษตรหรืออุตสาหกรรม
 ธรรมชาติ ประกอบ แปรรูป แปรรสภาพสินค้า หรือทำการอย่างใด
 อย่างหนึ่งให้มีขึ้นซึ่งสินค้า ไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ

“ผู้ผลิต” หมายความว่า ผู้ประกอบการค้าที่ทำการผลิต

“ผู้นำเข้า” หมายความว่า ผู้ประกอบการค้าที่ส่งหรือนำ
สินค้าเข้าในราชอาณาจักร

“สาขา” หมายความว่า

(๑) โรงงานหรือสถานการค้าในราชอาณาจักรของผู้
อยู่นอกราชอาณาจักร

(๒) ตัวแทน ลูกจ้างหรือบุคคลอื่นในราชอาณาจักร ซึ่ง
ทำสัญญา หรือมีหน้าที่รับผิดชอบในการเก็บรักษาสินค้า ภา
ตุการค้า หรือทำการใด ๆ อันเกี่ยวกับการประกอบการค้าใน
ราชอาณาจักรแทนผู้อยู่นอกราชอาณาจักร

“ผู้ส่งออก” หมายความว่า ผู้ประกอบการค้าที่ส่งสินค้า
ออกจากราชอาณาจักร เพื่อส่งไปต่างประเทศ

“สถานการค้า” หมายความว่า สถานที่ซึ่งผู้ประกอบ
การค้าใช้ประกอบการค้าเป็นประจำ และให้หมายความรวมถึง
สถานที่ซึ่งใช้เป็นที่ทำการผลิตหรือเก็บสินค้าเป็นประจำด้วย

ในกรณีผู้ประกอบการค้าไม่มีสถานการค้าตามวรรคก่อน
ให้ถือว่าที่อยู่อาศัยของผู้ประกอบการค้านั้นเป็นสถานการค้า
ถ้าผู้ประกอบการคามีที่อยู่อาศัยหลายแห่ง ให้ผู้ประกอบการค้า
เลือกเอาที่อยู่อาศัยแห่งหนึ่งเป็นสถานการค้า

“บริษัท” หมายความว่า บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่น และให้หมายความรวมถึงห้างหุ้นส่วนหรือ คณะบุคคลที่มีใช้นิติบุคคลด้วย

“มูลค่า” หมายความว่า ราคาตลาดของทรัพย์สิน ของ บริการ หรือของประโยชน์ใด ๆ และในกรณีที่ไม่มีราคาตลาด หมายความว่า ราคาอันผู้ประกอบการค้าพึงได้รับจากทรัพย์สิน จากบริการหรือจากประโยชน์นั้น เว้นแต่

(๑) ในกรณีรถยนต์และรถจักรยานยนต์ มูลค่า หมายความว่า ราคาตลาดของสินค้าดังกล่าวที่ซื้อขายกันเป็นเงินสด อันผู้ขายปลีกได้ตั้งไว้โดยสุจริตและเปิดเผย

(๒) ในกรณีน้ำมันแร่ น้ำมันเบนซิน น้ำมันก๊าด น้ำมัน ดีเซล น้ำมันเชื้อเพลิงหนัก น้ำมันหล่อลื่น น้ำมันเบรก ซีเมนต์ สุรา และสินค้าตามที่อธิบดีได้ประกาศระบุโดยอนุมัติ รัฐมนตรี มูลค่า หมายความว่า ราคาตลาดขายส่งที่มีการขาย ให้แก่ผู้ขายปลีก

(๓) ในกรณีที่มีการทำหรือดัดแปลงหรือจัดให้ผู้อื่นทำ หรือดัดแปลงสิ่งใด ๆ ให้เข้าลักษณะเป็นสินค้า และโดยบทบัญญัติแห่งหมวดนี้กำหนดให้ถือเอาการดังกล่าวเป็นการขาย สินค้า มูลค่า หมายความว่า ราคาตลาดที่ซื้อขายปลีกกันเป็น เงินสดของสินค้านั้น

(๔) นอกจากในกรณีตาม (๑) ถึง (๓) ถ้าอธิบดี โดยอนุมัติรัฐมนตรีประกาศใช้เกณฑ์กำหนดราคาของสินค้า มูลค่า หมายความว่า ราคาตลาดของสินค้าตามเกณฑ์ที่อธิบดี ประกาศ

“ขาย” หมายความว่า รวมถึงสัญญาจะขาย ขายฝาก แลก เปลี่ยน ให้เช่าซื้อ หรือจำหน่ายจ่ายโอนโดยมีประโยชน์ตอบแทนด้วย

“ภัตตาคาร” หมายความว่า กิจการขายอาหารหรือเครื่องดื่มไม่ว่าชนิดใด ๆ ในหรือจากสถานที่ซึ่งจัดไว้ให้ประชาชน เข้าไปบริโภคได้

“ไนท์คลับหรือคาบารेट” หมายความว่า กิจการขายอาหารหรือเครื่องดื่มไม่ว่าชนิดใด ๆ ในหรือจากสถานที่ซึ่งจัดให้มีการแสดงดนตรี การลีลาศ หรือการแสดงเพื่อความบันเทิงใด ๆ

“เดือนภาษี” หมายความว่า เดือนประติทิน”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๓๘ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒) กิจการค้ำน้ำตาลมะพร้าว น้ำตาลโตนด พืชผลอันเกิดจากกลสิกรรมของตนเอง โดยผู้ประกอบการค้าในกิจการดังกล่าวนี้มีไซ้เป็นผู้ส่งออก”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑๐) และ (๑๑) ของมาตรา ๘๘ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔

“(๑๐) กิจการของผู้ผลิตนุ่น สัตว์มีชีวิตที่มีไซ้สัตว์น้ำ ครั้ง เบ็งมันสำปะหลัง มันเส้น มันเส้นอบด กากมันสำปะหลัง หนังสัตว์ที่ยังไม่ได้ฟอก เส้นไหมที่ผลิตได้จากการเลี้ยงไหม โดยผู้ผลิตสินค้าดังกล่าวนี้มีไซ้เป็นผู้ส่งออก

(๑๑) กิจการขายพลังงานไฟฟ้า กิจการขายน้ำประปา”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๘๘ ตรี มาตรา ๘๘ จัตวา มาตรา ๘๘ เบญจ มาตรา ๘๘ ฉ มาตรา ๘๘ สัตต มาตรา ๘๘ อัฐ มาตรา ๘๘ นว มาตรา ๘๘ ทศ มาตรา ๘๘ เอกาทศ มาตรา ๘๘ ทวาทศ มาตรา ๘๘ เตรศ และมาตรา ๘๘ จตุทศ แห่งประมวลรัษฎากรตามลำดับ

“มาตรา ๘๘ ตรี ผู้ประกอบการค้าที่เป็นผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าอาจยื่นคำร้องต่ออธิบดี ขอให้ถือว่าสินค้าที่ผลิตหรือนำเข้า

ในราชอาณาจักรได้มีการขายในวันผลิตหรือนำเข้าในราชอาณาจักร เมื่ออธิบดีเห็นสมควรก็ให้สั่งอนุมัติ

มาตรา ๗๘ จัตวา อธิบดีโดยอนุมนตรีรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศให้ถือว่าผู้ประกอบการค้าที่เป็นผู้นำเข้าซึ่งสินค้าตามที่กำหนดได้ขายสินค้าในวันนำเข้าในราชอาณาจักร

มาตรา ๗๘ เบญจ วันนำเข้าในราชอาณาจักรตามมาตรา ๗๘ ตี และมาตรา ๗๘ จัตวา หมายความว่า วันที่ชำระอากรขาเข้า หรือวางหลักประกัน หรือจัดให้มีผู้ค้ำประกันเงินอากรขาเข้า สำหรับกรณีที่ไม่ต้องเสียหรือยกเว้นอากรขาเข้าให้หมายความว่า วันที่มีการออกใบขนสินค้าให้ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

มาตรา ๗๘ ฉ เพื่อประโยชน์ในการคำนวณมูลค่าของสินค้าเป็นรายรับ อธิบดีโดยอนุมนตรีรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศใช้เกณฑ์คำนวณเพื่อกำหนดมูลค่าของสินค้าเป็นรายรับได้

มาตรา ๗๘ สัตต ในกรณีราคาตลาดมีหลายราคา หรือไม่อาจทราบราคาตลาดได้แน่นอน อธิบดีโดยอนุมนตรีรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศใช้เกณฑ์คำนวณเพื่อให้ได้ราคาตลาดเป็นมูลค่าของสินค้าได้

มาตรา ๗๘ อัญญัติ อธิบดีโดยอนุมัติรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศระบุดินค้ำที่จะให้คำนวณรายรับตามราคาตลาดขายสิ่งที่มีการขายให้แก่ผู้ขายปลีกได้

มาตรา ๗๘ นว ในกรณีที่มีการส่งหรือนำสินค้าเข้าในราชอาณาจักรและมีการส่งสินค้านั้นกลับออกนอกราชอาณาจักรให้คืนภาษีการค้าที่ได้เก็บไว้จากสินค้านั้น ตามเงื่อนไข หลักเกณฑ์ วิธีการและอัตราส่วนเช่นเดียวกับการคืนอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

มาตรา ๗๘ ทศ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมสินค้าออก รัฐมนตรีโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศให้ลดหรือยกเว้นภาษีการค้าสำหรับสินค้าตามประเภทการค้า ๑. แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้าที่ส่งออกได้

การลดหรือยกเว้นตามวรรคก่อน รัฐมนตรีโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีจะประกาศยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมก็ได้

มาตรา ๗๘ เอกาทศ กำหนดเวลาการยื่นแบบแสดงรายการและการชำระภาษีตามหมวดนี้ สำหรับประเภทการค้า ๑. แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้า เฉพาะสินค้าที่นำเข้าในราชอาณาจักรเมื่อรัฐมนตรีเห็นสมควรจะประกาศร่นให้เร็วขึ้นสำหรับสินค้าทุกรายการหรือบางรายการในประเภทนั้น ๆ ก็ได้

ในกรณีที่มีการร่นกำหนดเวลาชำระภาษีให้เร็วขึ้นตามวรรคก่อน และผู้ประกอบการค้าได้ชำระภาษีหรือวางเงินเป็นประกันภาษีภายในเวลาที่ร่นนั้น ให้ผู้ประกอบการค้าได้รับการลดภาษีตามอัตราที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด แต่อัตรารลดนั้นจะต้องไม่เกินร้อยละ ๒ ของจำนวนเงินภาษีที่ต้องเสียหรือของจำนวนเงินที่วางประกันแล้วแต่จำนวนใดจะน้อยกว่า

ในกรณีที่มีการร่นกำหนดเวลาตามมาตรานี้ มิให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓ อัญญัติ มาใช้บังคับ

มาตรา ๘๘ ทวิ ทศ ในกรณีที่มีการร่นกำหนดเวลาตามมาตรา ๘๘ เอกาทศ รัฐมนตรีจะประกาศกำหนดให้กรมศุลกากรเรียกเก็บภาษีการค้าเพื่อกรมสรรพากรก็ได้ และให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดให้ชำระภาษีการค้า หรือวางเงินหรือหลักประกันอย่างอื่น หรือจัดให้มีผู้ค้ำประกันเป็นประกันภาษีการค้า ก่อนที่จะมีการออกใบขนสินค้าให้ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

มาตรา ๘๘ เทรศ การประกาศตามมาตรา ๘๘ จัตวา มาตรา ๘๘ ฉ มาตรา ๘๘ สัตต มาตรา ๘๘ อัญญัติ มาตรา ๘๘ ทศ มาตรา ๘๘ เอกาทศ และมาตรา ๘๘ ทวิ ทศ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๑๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๘

มาตรา ๗๘ จตุตศ ในกรณีผู้อยู่นอกราชอาณาจักรมีสาขา
ในราชอาณาจักร เมื่อส่งสินค้าเข้าในราชอาณาจักรไม่ว่าจะผ่าน
สาขาหรือไม่ก็ตาม ให้แก่ผู้ส่งที่ เป็นผู้ได้รับยกเว้นภาษีตาม
มาตรา ๗๘ ทวิ หรือเป็นรัฐวิสาหกิจที่ได้รับยกเว้นภาษีการค้า
ตามกฎหมายว่าด้วยรัฐวิสาหกิจนั้น ๆ ให้ถือว่าผู้อยู่นอก
ราชอาณาจักรและสาขาเป็นผู้นำเข้า

ให้ผู้ส่งตามวรรคก่อนมีหน้าที่หักภาษีการค้าจากเงินที่จ่าย
ชำระราคาสินค้าตามอัตราภาษีการค้าสำหรับสินค้านั้น แล้วนำ
ส่งพร้อมกันกับยื่นแบบแสดงรายการการหักภาษีการค้าตามแบบที่
อธิบดีกำหนดต่อเจ้าพนักงาน ณ สถานที่และภายใน กำหนดเวลา
เช่นเดียวกับการชำระภาษีการค้า ทั้งนี้ให้นำมาตรา ๕๔
มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๗๕ แห่ง
ประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไข
เพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้
ใช้ความต่อไปน้แทน

“(๑) รายรับจากการค้าประเภทโรงสี การค้าข้าวหรือ
โรงเลื่อย หมายความว่า

(ก) เงิน ทรัพย์สิน ค่าตอบแทนหรือประโยชน์ใด ๆ อันมีมูลค่าที่ได้รับหรือพึงได้รับจากการขายผลิตภัณฑ์และวัตถุพลอยได้จากการสีข้าวหรือเลื่อยไม้

(ข) มูลค่าของผลิตภัณฑ์และวัตถุพลอยได้ในวันที่ทำการรับจ้างสีข้าวหรือเลื่อยไม้เสร็จ ซึ่งผลิตภัณฑ์และวัตถุพลอยได้นั้นมิใช่เป็นของผู้ประกอบการค้า และ

(ค) เงิน ทรัพย์สิน ค่าตอบแทนหรือประโยชน์ใด ๆ อันมีมูลค่าที่ได้รับหรือพึงได้รับจากการขายข้าวซึ่งไม่มีหลักฐานแสดงว่าเป็นข้าวที่ได้มาหรือได้รับช่วงมาจากผู้ประกอบการตามประเภทการค้า ๒. ชนิด ๑ (ก) แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้า หรือไม่มีหลักฐานแสดงว่าเป็นข้าวที่ผู้ประกอบการดังกล่าวเป็นผู้รับจ้างสี”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๘) ของมาตรา ๘๕ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔

“(๘) ในกรณีการขายสินค้าที่เป็นรถยนต์ รถจักรยานยนต์ น้ำมันแร่ น้ำมันเบนซิน น้ำมันก๊าด น้ำมันดีเซล น้ำมันเชื้อเพลิงหนัก น้ำมันหล่อลื่น น้ำมันเบรก ซีเมนต์ สุราและ

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๑๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๘

สินค้าตามที่อธิบดีได้ประกาศระบุตามมาตรา ๑๘ อัญญา ราชรับ
หมายควมว่า มูลค่าของสินค้านั้น”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ ทวิ แห่งประมวล
รัษฎากรซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความ
ต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕ ทวิ กรณีต่อไปนี้ให้ถือว่าเป็นการขายสินค้า
และให้ถือมูลค่าของสินค้าดังกล่าวเป็นรายรับ

(๑) การนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสินค้าตามประเภท
การค่า ๑. แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้า โดยมีผู้นำมาขายหรือ
ผลิตเพื่อขาย

(๒) ผู้ประกอบการค้าตามประเภทการค่า ๑. และ
ประเภทการค่า ๒. แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้า ส่งสินค้าที่ตน
ประกอบการค้านั้นออกนอกราชอาณาจักร

(๓) ผู้ประกอบการค้าตามประเภทการค่า ๑. และ
ประเภทการค่า ๒. แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้า นำสินค้าที่ตน
ประกอบการค้านั้น ไปใช้หรือโอนกรรมสิทธิ์ หรือโอนการ
ครอบครองซึ่งสินค้าดังกล่าวโดยมิใช่เพื่อขาย

(๔) การที่ผู้นำเข้าโอนกรรมสิทธิ์หรือโอนการครอบครองซึ่งสินค้าที่ได้รับยกเว้นภาษีการค้าตามมาตรา ๗๕ ตรี (๑๑) หรือนำสินค้านั้นไปใช้ในการใด ๆ ที่มีใช้การผลิตของตนเอง

(๕) การทำหรือดัดแปลง หรือจัดให้ผู้อื่นทำหรือดัดแปลงสิ่งใด ๆ ให้เข้าลักษณะเป็นสินค้าตามประเภทการค้า ๑. ชนิด ๔ แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้าโดยมิใช่เพื่อขาย แต่ทั้งนี้ให้รวมถึงผลงานของผู้ประดิษฐ์ค้นคว้าซึ่งมิได้ผลิตขึ้นเพื่อขาย

(๖) ผู้ประกอบการค้าตามประเภทการค้า ๑. และประเภทการค้า ๒. แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้า มีสินค้าเกินจากบัญชีคุมสินค้า ขาดจากบัญชีคุมสินค้า หรือมีสินค้าโดยไม่ทำหรือไม่ลงบัญชีคุมสินค้า แต่ทั้งนี้ให้รวมถึงสินค้าที่ผู้ประกอบการค้านั้นได้เสียภาษีการค้าแล้ว

(๗) ผู้ประกอบการค้าตามประเภทการค้า ๑. และประเภทการค้า ๒. แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้า มีสินค้าคงเหลือ ณ วันเลิกประกอบการค้า หรือวันโอนกิจการและผู้ประกอบการค้ายังมิได้เคยเสียภาษีการค้าสำหรับสินค้านั้นมาก่อน

ในกรณีตาม (๑) (๔) และ (๕) ให้ถือว่าผู้นำสินค้าเข้าและผู้เป็นเจ้าของสินค้าที่ทำหรือดัดแปลงแล้ว แล้วแต่กรณี เป็นผู้ประกอบการค้าตามที่ระบุในบัญชีอัตราภาษีการค้า

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๑๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๘

ในกรณีผู้ประกอบการค้ามีสินค้าคงเหลือตาม (๗) และต่อมาได้มีการขายสินค้าคงเหลือนั้น และผู้ขายมีรายรับต่ำกว่ารายรับที่ได้คำนวณเสียภาษีไว้แล้ว ผู้ขายมีสิทธิที่จะยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานประเมินขอคืนภาษีที่ได้เสียเกินไปได้ แต่จะต้องยื่นคำร้องภายในสามสิบวันนับแต่วันขายสินค้า ทั้งนี้ ไม่ว่าผู้ขายนั้นจะเป็นผู้เสียภาษีไว้แล้วเองหรือไม่”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๗๕ ตรี แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) การขายน้ำมันสำหรับเครื่องบินให้แก่บริษัทการบินเฉพาะที่ใช้บินระหว่างประเทศ ทั้งนี้ ไม่ว่าผู้ประกอบการค้าขายให้แก่บริษัทการบินโดยตรงหรือขายให้แก่บุคคลหรือคณะบุคคลอื่น แล้วบุคคลหรือคณะบุคคลอื่นนั้นขายให้แก่บริษัทการบินอีกทอดหนึ่ง

ในกรณีบริษัทการบินต่างประเทศ ความในวรรคก่อนให้ใช้บังคับเฉพาะเมื่อประเทศซึ่งบริษัทการบินต่างประเทศได้จดทะเบียนหรือก่อตั้งขนนั้นมิได้มีการเก็บภาษีทำนองเดียวกันหรือถ้ามีการเก็บภาษีทำนองเดียวกันก็ได้ให้การยกเว้นสำหรับการ

(๑๐) การนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสินค้าที่จำแนกประเภทไว้ในภาคที่วด้วยของที่ได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร

(๑๑) การนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสินค้าที่เป็นเครื่องจักร ส่วนประกอบและอุปกรณ์เครื่องจักร เพื่อใช้ในการผลิตของตนเอง

(๑๒) การค้าของผู้ประกอบการค้าที่มีใช้ผู้นำเข้าเฉพาะในเดือนภาษีที่มีรายรับรวมกันไม่ถึงหนึ่งพันสองร้อยบาท ”

มาตรา ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๖) ของมาตรา ๑๕ จัตวา แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔

“(๖) ในกรณีอธิบดีโดยอนุมัติรัฐมนตรีประกาศใช้เกณฑ์คำนวณเพื่อกำหนดมูลค่าของสินค้าตามมาตรา ๑๔ จ ถ้าผู้ประกอบการค้ามีหลักฐานแสดงว่าราคาตลาดของสินค้าในเดือนภาษีที่มีรายรับต่ำกว่ามูลค่าของสินค้าตามเกณฑ์คำนวณที่อธิบดีประกาศจะขอคำนวณรายรับตามราคาตลาดนั้นก็ได้ แต่เมื่อพิสูจน์แล้วปรากฏว่า ราคาตลาดของสินค้าในเดือนภาษีที่มีรายรับสูงกว่ามูลค่าของสินค้าตามเกณฑ์คำนวณที่อธิบดีประกาศ ให้คำนวณรายรับตามราคาตลาดนั้น ”

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๑๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๘

มาตรา ๑๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๕ เบญจ
แห่งประมวลรัษฎากร

“มาตรา ๑๕ เบญจ ในกรณีสินค้านำเข้าในราชอาณาจักร
ที่ได้รับยกเว้นภาษีการค้าตามมาตรา ๑๕ ตรี (๑๐) หรือที่ได้รับ
ยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีการค้าและอากรขาเข้าตามกฎหมาย
ว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม ถ้า
ภายหลังสินค้านั้นต้องเสียอากรหรืออากรเพิ่มตามกฎหมาย
ว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร ให้ถือว่าผู้ที่มีความรับผิดชอบชำระ
อากรหรืออากรเพิ่มตามกฎหมายดังกล่าวเป็นผู้ประกอบการค้า
และได้ขายสินค้านั้นในวันที่ความรับผิดชอบเกิดขึ้น และให้ถือมูลค่า
ตามสภาพของสินค้าในวันนั้นเป็นรายรับ

การคำนวณภาษีการค้าจากรายรับตามวรรคก่อน ให้ใช้
อัตราภาษีการค้าตามลักษณะของสินค้าซึ่งให้ถือว่าได้ขายนั้น
และในกรณีสินค้าที่ได้รับลดหย่อนภาษีการค้าให้นำภาษีการค้า
ที่ได้ชำระไปแล้วมาหักออกจากภาษีการค้าที่คำนวณจากรายรับ
นั้นได้ แต่ต้องไม่เกินจำนวนภาษีการค้าที่คำนวณได้”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๐ ทวิ แห่งประมวล
รัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้
ความต่อไปนี้เป็นแทน

“มาตรา ๘๐ ทวิ ผู้ประกอบการค้าที่มีราชรับเฉพาะประเภทที่ระบุในมาตรา ๘๘ ทวิ (๑) (๔) และ (๕) มาตรา ๘๘ เบื้อง ประเภทการค้า ๕. ซึ่งให้เช่าเฉพาะเครื่องเรือนและของใช้ที่ใช้ประจำอยู่กับโรงเรือนที่ให้เช่า ให้ได้รับยกเว้นการจดทะเบียนตามส่วนนี้”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๓ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘๓ ให้ผู้ประกอบการค้าที่จะต้องจดทะเบียนการค้าตามส่วน ๓ ที่บัญชีหลักฐานแสดงรายการที่ต้องเสียภาษีการค้าและที่ไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีการค้า ทั้งนี้ ภายในสามวันนับแต่วันที่มีราชรับ

เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีตามหมวดนี้ เมื่ออธิบดีเห็นสมควรจะมีคำสั่งให้ผู้ประกอบการค้านำบัญชีหลักฐานแสดงรายงานหรือแจ้งข้อความใด ๆ ก็ได้ บัญชีหลักฐานให้ทำตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้ผู้ประกอบการค้าหรือผู้ทำกรมแทนยอมให้ติดตั้งเครื่องจักร เครื่องกลหรือเครื่องมือใด ๆ และต้องกระทำการอื่นใด

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๑๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๘

เพื่ออำนวยความสะดวกในการติดตั้งหรือเพื่อสงวนรักษาไว้ซึ่งเครื่องจักร เครื่องกลและเครื่องมือดังกล่าว หรือกระทำการอื่นใดตามความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บและการเสียภาษี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดโดยกฎกระทรวง”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๖ จัตุฯ แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“มาตรา ๘๖ จัตุฯ ภาษีตามหมวดนี้ ถ้าในเดือนภาษีใดมีจำนวนไม่ถึงสิบห้าบาท เป็นอันไม่ต้องเสียสำหรับเดือนภาษีนั้น

ความในวรรคก่อน มิให้ใช้บังคับในกรณีสินค้าที่นำเข้าไปในราชอาณาจักร”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความใน (๔) และ (๕) ของมาตรา ๘๘ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๑๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๘

“(๔) กรณีผู้ประกอบการค้ำมีสินค้าเกินจากบัญชีคุมสินค้า ขาดจากบัญชีคุมสินค้า หรือมีสินค้าโดยไม่ทำหรือไม่ลงบัญชีคุมสินค้า ซึ่งตามมาตรา ๑๕ ทวิ (๖) ให้ถือว่าเป็นการขาย ให้เสียเบี้ยปรับอีกสองเท่าของเงินภาษีจากรายรับของสินค้าที่ให้ออว่าขายนั้น”

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความต่อไปนั้แทน

“มาตรา ๘๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๓ วรรคแรก มาตรา ๘๓ ทวิ หรือมาตรา ๘๓ ตริ ไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงซึ่งออกตามมาตรา ๘๓ วรรคสอง หรือวรรคสาม หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งอธิบดีที่สั่งตามมาตรา ๘๓ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในชนิด ๑ ชนิด ๖ และชนิด ๗ แห่งประเภทการก้ำ ๑. ของบัญชีอัตราภาษีการก้ำท้ายหมวด ๔ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความต่อไปนั้แทนตามลำดับ

ประเภท การค้า	รายการที่ประกอบการค้า	ผู้ประกอบการค้าที่มี หน้าที่เสียภาษีการค้า	อัตราภาษีร้อยละ ของรายรับ
	<p>“<u>ชนิด ๑</u></p> <p>(ก) สินค้าและวัตถุพลอยได้นอกจาก ที่ระบุใน (ข) และ (ค) หรือในชนิด ๒ ถึงชนิด ๘ หรือในประเภทการค้า อื่นแล้ว</p> <p>(ข) ผลิตภัณฑ์และวัตถุพลอยได้จาก การสีข้าวหรือเลื่อยไม้ เฉพาะที่นำเข้าไป ในราชอาณาจักร</p> <p>(ค) สินค้าที่ระบุในชนิด ๘ เฉพาะที่ นำเข้าไปในราชอาณาจักร</p> <p>(ง) สินค้าและวัตถุพลอยได้ตาม (ก) ซึ่งผู้ผลิตไม่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษี ตาม (ก)</p> <p><u>ชนิด ๖</u></p> <p>สมุด เอกสารหรือสิ่งตีพิมพ์</p> <p><u>ชนิด ๗</u></p> <p>(ก) ทองคำ ทองคำขาว ทองขาว เงิน หนัก ส่วนผสมของวัตถุดังกล่าว สินค้า ที่ทำด้วยวัตถุดังกล่าว รวมทั้งสิ่งทำ เทียมวัตถุหรือสินค้านี้ดังกล่าวด้วย</p> <p>(ข) เพชร พลอย หัวยมม มรกต บุษราคัม โกเมน โอปอล นิล เพทาย ไพฑูริย์ หยก ไข่มุก อัญมณีที่มีลักษณะ ทำนองเดียวกัน สินค้าที่ทำด้วยวัตถุ ดังกล่าว รวมทั้งสิ่งทำเทียมวัตถุหรือ สินค้านี้ดังกล่าวด้วย</p> <p>(ค) ของเก่าตามกฎหมายว่าด้วย การค้าของเก่าเฉพาะที่เป็นวัตถุโบราณ หรือศิลปวัตถุ”</p>	<p>ผู้นำเข้าหรือผู้ผลิต</p> <p>ผู้นำเข้า</p> <p>ผู้นำเข้า</p> <p>ผู้ส่งออก</p> <p>ผู้ขายทอดแรก</p> <p>ผู้ขายทุกทอด</p>	<p>๕.๐</p> <p>๕.๐</p> <p>๑.๕ /</p> <p>๒.๐</p> <p>๑.๕</p> <p>๓.๐</p>

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความในชนิด ๕ แห่งประเภทการค้า ๑. ของบัญชีอัตราภาษีการค้าท้ายหมวด ๔ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔

มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในประเภทการค้า ๒. ของบัญชีอัตราภาษีการค้าท้ายหมวด ๔ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

ประเภทการค้า	รายการที่ประกอบการค้า	ผู้ประกอบการที่มีหน้าที่เสียภาษีการค้า	อัตราภาษีร้อยละของรายรับ
“๒. โรงสีการค้าข้าวและโรงเลื่อย	<p>การทำกิจการดังต่อไปนี้</p> <p><u>ชนิด ๑</u></p> <p>(ก) การสีข้าวทุกชนิด</p> <p>(ข) การมีหรือการครอบครองข้าวเพื่อขายเป็นปกติธุระไม่ต่ำกว่าสี่หมื่นกิโลกรัม หรือมีหรือครอบครองข้าวไว้เพื่อขายในเดือนภาษีใดไม่ต่ำกว่าสี่หมื่นกิโลกรัม</p> <p>“ข้าว” ตามประเภทการค้านี้หมายความว่า ข้าวสาร ปลายข้าว ข้าวกล้อง ปลายข้าวกล้อง ข้าวหนึ่ง และปลายข้าวหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นว้าว้าวหรือข้าวเหนียว</p>	ผู้ประกอบการ	๓.๕
	<p><u>ชนิด ๒</u></p> <p>การเลื่อยไม้ทุกชนิด”</p>	ผู้ประกอบการ	๔.๐

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในประเภทการค่า ๓. ของบัญชีอัตราภาษีการค้าท้ายหมวด ๔ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔

มาตรา ๒๖ ให้ยกเลิกความในประเภทการค่า ๗. ของบัญชีอัตราภาษีการค้าท้ายหมวด ๔ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ประเภทการค่า	รายการที่ประกอบการค่า	ผู้ประกอบการค่าที่มีหน้าที่เสียภาษีการค้า	อัตราภาษีร้อยละของรายรับ
“๗. โรงแรมและภัตตาคาร	การทำกิจการดังต่อไปนี้		
	(ก) ในที่คลับหรือคาบาเรต์	ผู้ประกอบการ	๑๐.๐
	(ข) โรงแรม	ผู้ประกอบการ	๗.๕
	(ค) ภัตตาคาร	ผู้ประกอบการ	
	สำหรับรายรับในเดือนภาษีเฉพาะส่วนที่ไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท		๒.๐
สำหรับรายรับในเดือนภาษีเฉพาะส่วนที่เกิน ๕,๐๐๐ บาท”		๕.๐	

มาตรา ๒๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๑ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๑๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๘

“มาตรา ๑๒๑ ถ้าฝ่ายที่ต้องเสียอากรเป็นรัฐบาล เจ้าพนักงานผู้กระทำงานของรัฐบาลโดยหน้าที่ บุคคลผู้กระทำการ ในนามของรัฐบาล องค์การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น สภา กษัตริย์ วัดวาอาราม และองค์การศาสนาใด ๆ ในราชอาณาจักรซึ่งเป็นนิติบุคคล อากรเป็นอันไม่ต้องเสีย แต่ข้อยกเว้น นี้มิให้ใช้แก่องค์การของรัฐบาลที่ให้เช่าหรือทุนหมุนเวียนเพื่อ ประกอบการพาณิชย์ หรือการพาณิชย์ซึ่งองค์การบริหารราชการ ส่วนท้องถิ่นเป็นผู้จัดทำ”

มาตรา ๒๘ บรรดาบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ ยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ยังคงใช้ได้ ในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระก่อนวันที่ บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๒๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการ ตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๑๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๘

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เพื่อ
ความชัดเจน ความเป็นธรรมและเหมาะสมแก่สถานการณ์ปัจจุบันกับ
ป้องกันการหลีกเลียงภาษีอากร